

PROGNOZA

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego terenu położonego pomiędzy ulicami Marcina,
Łysinową, linią kolejową relacji Tychy – Łęczyny, rzeką Mleczną
i ulicą Oświęcimską**

Autorzy:

dr Grzegorz Synowiec

Bieruń, listopad 2020

SPIS TREŚCI:

I.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	3
II.	MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU	4
III.	OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA.....	6
1.	Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	6
2.	Stan środowiska.....	10
3.	Uwarunkowania ekofizjograficzne.....	14
IV.	ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU	16
1.	Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	16
2.	Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko....	25
3.	Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu.....	28
V.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	33
VI.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	34
VII.	PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	35
1.	Przyjęte założenia.....	35
2.	Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....	35
3.	Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania	36
4.	Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu.....	37
5.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	37
6.	Oddziaływania na obszary Natura 2000 oraz inne obszary chronione i planowane do objęcia ochroną.....	37
VIII.	STRESZCZENIE	39
IX.	LITERATURA.....	41

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu opracowany został w oparciu o uchwałę nr XII/2/2011 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 27.10.2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy ulicami Marcina, Łysinową, linią kolejową relacji Tychy – Łędziny, rzeką Mleczną i ulicą Oświęcimską.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- ⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania planu i podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. Projekt uchwały Rady Miejskiej w Bieruniu w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy ulicami Marcina, Łysinową, linią kolejową relacji Tychy – Łędziny, rzeką Mleczną i ulicą Oświęcimską, UrbaMap, Wrocław 2020;
2. Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy ulicami Marcina, Łysinową, linią kolejową relacji Tychy – Łędziny, rzeką Mleczną i ulicą Oświęcimską, UrbaMap, Wrocław 2020;

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza powinna:

- I. określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- II. przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania teren. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i zabytki zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływanie (stałe, okresowe, epizodyczne),
- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali planu (1:1000).

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.08.199.1227)*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach i Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Obszar opracowania położony jest w północnej części miasta Bieruń w dzielnicy Bieruń Stary i obejmuje obszar ograniczony ulicami Marcina, Łysinową, linią kolejową relacji Tychy – Łędziny, rzeką Mleczną i ulicą Oświęcimską.

W podziale na regiony fizyczno - geograficzne wg J. Kondrackiego (1998) omawiany obszar znajduje się na pograniczu makroregionów Wyżyna Śląska i Kotlina Oświęcimska w obrębie dwóch mezoregionów: Pagóry Jaworznickie (341.14) i Dolina Górnej Wisły (512.22).

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Podłoże omawianego terenu zbudowane jest z utworów karbonu, na których zalegają utwory triasu, trzeciorzędu i czwartorzędu. Strop utworów karbonu zalega na rzędnej 160,0-190,0 m npm. Utwory karbonu reprezentowane są przez piaskowce i mułowce z pokładami węgla warstw łaziskich i orzeskich. Na utworach tych zalegają piaski żwiru dolnego pstręgo piaskowca oraz wapień, dolomity i margle wapienia muszlowego o łącznej miąższości ok. 25m.

Utwory trzeciorzędu - miocen (sarmat dolny i torton) reprezentowane są głównie przez ility podrzędnie piaski i piaskowce arkozowe oraz zlepieńce dębowieckie. Ich miąższość wynosi ok. 10 m. Wpływ obecności tak głęboko zalegających utworów na sposób zagospodarowania terenu przejawia się głównie poprzez występowanie deformacji na powierzchni w wyniku eksploatacji. Pokłady węgla zalegające w utworach karbonu są w omawianym rejonie przedmiotem eksploatacji przez KWK PIAST.

Bezpośrednie podłoże geologiczne omawianego terenu stanowią plejstocenijskie osady wodno-lodowcowe litologicznie wykształcone w postaci glin oraz współczesne osady rzeczne wypełniające doliny cieków. Ogólna miąższość utworów czwartorzędowych może dochodzić do 10 m.

Obszar objęty opracowaniem to teren prawie płaski, różnice rzędnych wysokościowych wynoszą maksymalnie 2,0 m. Niemniej jednak w morfologii zauważyć można, iż omawiany obszar to niewielkie wyniesienie powstałe w widłach rzeki Mlecznej od południowego - zachodu, potoku Stawowego od północy. Wschodnią granicę oraz północno-wschodnią część terenu opracowania stanowi bezimienny dopływ Potoku Stawowego.

Surowce mineralne

Na obszarze opracowania zlokalizowany jest obszar i teren górniczy - karbońskie złoża węgla kamiennego „Piaś”. Złoże to położone jest również na terenie innych gmin, jego łączna powierzchnia wynosi 4831 ha. Jest to złożo zagospodarowane, którego wydobyć rozpoczęto 04.12.1975. Dotychczas objęte nią było 7 pokładów grupy łaziskiej. Eksploatacja górnicza prowadzona jest systemem ścianowym z zawalem stropu.

Obecny model kopalni „Piaś” nie przewiduje eksploatacji bezpośrednio pod omawianym terenem a prognozowane zmiany dotyczą jedynie wpływu projektowanej eksploatacji w odległości ok. 2 km w kierunku wschodnim i południowym. Według materiałów archiwalnych projektowana eksploatacja będzie miała niewielki wpływ na teren znajdujący się w granicach opracowania. Wpływ ten ma przejawiać się w postaci osiadań na poziomie od 0,0 m do 0,5 m oraz odkształceń na poziomie max. 0,3 mm/m terenów

położonych we wschodniej i południowej części. Przewidywane osiadanie terenu nie zmienia aktualnego charakteru morfologii. Nie dojdzie też do zawodnienia.

Zgodnie z przepisami ustawy prawo geologiczne i górnicze dla terenu górniczego może być sporządzony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w trybie określonym odrębnymi przepisami. Plan może określać obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochrony. W związku z występowaniem złóż i terenów górniczych należy przewidzieć działania służące poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopaliny. W przypadku udokumentowania występowania złóż kopaliny dopuszcza się ich eksploatację, o ile obowiązujące przepisy nie będą tego wykluczać.

Topoklimat

Zgodnie z podziałem rolniczo-klimatycznym R. Gumińskiego (1948) obszar opracowania położony jest na obszarze dzielnicy częstochowsko – krakowskiej, która charakteryzuje się dużą zmiennością i aktywnością atmosferyczną. Jest to wynikiem stykania się mas oceanicznych i kontynentalnych. W skali roku przeważają masy oceaniczne napływające z Atlantyku. Średnia temperatura najcieplejszego miesiąca roku (lipca) wynosi około 17°C, natomiast najchłodniejszego (lutego) około -2°C. Średnia roczna temperatura wynosi około 8°C. Średnia roczna suma opadów wynosi około 750 mm. Pokrywa śnieżna w ciągu roku zalega około 100 dni. W skali roku przeważa wiatr z sektorów zachodnich (SW i NW). Topoklimat obszaru opracowania jest zróżnicowany, ze względu na mozaikę zagospodarowania, występują zwarte tereny zurbanizowane z sąsiedztwem doliny rzeki Mlecznej, która korzystnie wpływają na łagodzenie klimatu. Powierzchnie biologicznie czynne dostarczają czystego powietrza w lecie, które jest chłodniejsze a w zimie cieplejsze. Na terenach zurbanizowanych obserwujemy elementy miejskiej wyspy ciepła (przesuszenie powietrza, zmniejszona zawartość tlenu, kumulacja zanieczyszczeń, podwyższona temperatura).

Wody powierzchniowe i podziemne

Omawiany teren należy do zlewni rzeki Mlecznej (zlewnia Wisły III -rzędu). Rzeka Mleczna na wysokości terenu opracowania płynie korytem uregulowanym i obwałowanym. Jest podstawą drenażu omawianego terenu.

W podłożu terenu występują piętra wodonośne czwartorzędowy i karbonu. Jest to obszar zasilania starszych poziomów wodonośnych. Pierwszy poziom wodonośny związany jest z piaszczystymi przewarstwieniami zalegającymi wśród utworów spoistych. Zwierciadło zalega na głębokości od 1,0 m ppt do 5,0 m ppt i ma charakter lekko napięty. Warstwą napinającą i zarazem izolującą czwartorzędowy poziom od zanieczyszczeń z powierzchni są gliny stanowiące bezpośrednie podłoże geologiczne.

Wg materiałów archiwalnych ze względu na jakość wód i zasobność czwartorzędowy poziom zaliczono do użytkowego poziomu wód podziemnych - UPWP Q_{II}_Rejonu Małej Wisły.

Według danych zebranych w terenie aktualny stan jakości wód w podłożu uległ znacznemu pogorszeniu. W związku z tym większość studni została zlikwidowana. Aktualnie czwartorzędowy poziom eksploatowany jest sporadycznie jedynie do celów użytkowych (podlewania ogrodów).

Drugi poziom wodonośny związany jest z utworami karbonu. Kolektorem wód są zeszcelinowane i spękane piaskowce stratygraficznie przyporządkowane do karbonu.

Ze względu na jakość tych wód oraz zasobność poziom ten został zaliczony do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych C/2 o typie szczelinowo – porowym „Tychy – Siersza”. Ze względu na głębokość zalegania oraz fakt, że jest on izolowany

od zanieczyszczeń z powierzchni należy stwierdzić, iż jego obecność nie ma znaczenia dla sposobu zagospodarowania.

Gleby

Obszar opracowania to w większości tereny zabudowane gdzie gleby występują w formie antropogenicznej (nawiezionej). W warunkach naturalnych na obszarze opracowania występują przede wszystkim gleby bielcowe, wykształcone na podłożu piaszczystym lub gliniastym.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Omawiany obszar jest ubogi pod względem przyrodniczym. Występująca roślinność to wtórne zbiorowiska roślinne, które ze względu na brak roślinności rodzimej o cechach wyróżniających, stworzyły dominujące zbiorowiska flory: w północno - wschodniej części terenu (w dolinie rzeki Mlecznej) występują tereny niezabudowane łąkowe z istniejącymi zadrzewieniami. Wzdłuż Mlecznej również występuje zieleń wysoka.

Wśród terenów zurbanizowanych ważną rolę odgrywa zieleń urządzonej i kultywowana. Roślinność kultywowana dominuje w centrum omawianego terenu, ograniczona do specjalnie wydzielonych i ograniczonych miejsc charakteryzuje się występowaniem gatunków obcych siedliskowe oraz synantropijnych.

Tereny zabudowy jednorodzinnej z ogrodami wokół domów charakteryzują się występowaniem zbiorowisk synantropijnych i ruderalnych. Wśród nasadzeń dominują gatunki obce siedliskowe i niejednokrotnie egzotyczne.

Fauna omawianego terenu jest uboga i składem przypomina faunę ogródków działkowych. W obszarach zurbanizowanych występują drobne ssaki, w tym nietoperze, ptaki, a w obrębie terenów nadrzecznych potencjalnie płazy. Spotkać można kilka gatunków ślimaków, stosunkowo nielicznie występują tu owady, z których godnym odnotowania jest jedynie biegacz.

Chronione elementy środowiska

Na obszarze planu nie występują chronione elementy środowiska. Najbliższy obszar Natura 2000 „Stawy w Brzeszczach” położony jest ok. 5 km na południowy-wschód od obszaru opracowania. Jest to obszar na terenie, którego występuje przynajmniej 14 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 5 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Teren Planu nie ma powiązania funkcjonalnego i przyrodniczego z wymienionym obszarem Natura 2000.

Korytarze ekologiczne

Na obszarze planu znajduje się korytarz spójności obszarów chronionych „Mleczna” wyznaczony na obszarze województwa śląskiego. Koncepcja regionalnej sieci korytarzy ekologicznych dla województwa śląskiego została opracowana w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska we współpracy z ekspertami specjalizującymi się w różnych grupach kręgowców. Efektem jest sieć korytarzy uwzględniających specyfikę migracji poszczególnych grup gatunków.

Dla zapewnienia wzajemnej łączności obszarów chronionych w województwie śląskim dokonano analizy przestrzennej, której celem było wyznaczenie korytarzy spójności obszarów (ESOCH). W analizie uwzględniono tylko wieloprzestrzenne formy ochrony przyrody, utworzone na podstawie *Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.): otulinę parku narodowego, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, rezerваты przyrody oraz obszary Natura 2000. W tym ostatnim przypadku Dyrektywa Siedliskowa zobowiązuje

kraje Unii Europejskiej do połączenia tych obszarów w spójną i wzajemnie połączoną, europejską sieć ekologiczną. Sieć korytarzy spójności rozwijana jest wraz z nowopowstającymi obszarami chronionymi.

Na obszarze planu znajduje się korytarz spójności obszarów chronionych „Mleczna” który jest korytarzem rangi krajowej. Obejmuje on dolinę rzeki Mleczna wraz z towarzyszącym terenem parkowym przy ul. Marcina. Ponadto korytarz obejmuje obwałowaną dolinę rzeki Mlecznej co zapewnia jego ciągłość.

Ryc. 1. Zasięg korytarza spójności obszarów chronionych na obszarze planu (na podst. mapy.orsip.pl)

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz.U.08.47.281) przedstawiono w tab. 1.

Tab. 1. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%]		
			2008 r.	2009 r.	od 2010 r.
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	40	20	0
			---	---	
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	10	5	0
			---	---	
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	20	10	
			10	5	0
			---	---	
			4	2	
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	0	0	0
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	0	0	0
	24 godziny	125 ^{c)}	0	0	0
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	0	0	0
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	0	0	0
Pył zawieszony	24 godziny	50 ^{c)}	0	0	0
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	0	0	0
Tlenek węgla	osiem godzin	10.000 ^{c)}	0	0	0

^{c)} Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; ^{d)} Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; ^{e)} Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin.

Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego na terenie miasta Bieruń związane jest z emitorami punktowymi, emisją dolną oraz liniową. Głównym źródłem zanieczyszczeń na obszarze opracowania jest emisja dolna z urządzeń grzewczych zastosowanych w zabudowie mieszkaniowej. Liniowa emisja zanieczyszczeń ogranicza się głównie do ulic Łysinowej i Marcina w mniejszym stopniu do ulicy Oświęcimskiej. Największym źródłem zanieczyszczeń powietrza na terenie opracowania jest emisja substancji szkodliwych pochodzących z procesów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych w celach energetycznych. Podstawową masę zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery stanowi dwutlenek węgla. Jednak najbardziej uciążliwe składniki spalin to przede wszystkim

dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla i pył. W mniejszych ilościach emitowane są również chlorowodór, różnego rodzaju węglowodory aromatyczne i alifatyczne oraz związki węgla elementarnego w postaci sadzy. Wraz z pyłem emitowane są również metale ciężkie, pierwiastki promieniotwórcze i benzo(α)piren.

Najistotniejszą rolę odgrywa emisja zanieczyszczeń z emitorów o niskiej wysokości (od kilku do kilkunastu metrów). Z tego powodu są one szczególnie uciążliwe dla środowiska. Są to zazwyczaj nieefektywne lokalne kotły grzewcze oraz paleniska domowe, gdzie przy spalaniu w niskich temperaturach mogą powstawać WWA (wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne) i dioksyne. Z reguły duża ilość tych emitorów i niekorzystne warunki rozprzestrzeniania na ograniczonym terenie kształtują poziom stężeń w ich najbliższym otoczeniu.

Drugim ważnym elementem niskiej emisji są zanieczyszczenia komunikacyjne, obejmujące takie substancje jak: tlenki azotu, węglowodory, pyły, tlenek węgla, aldehydy. Emisja ta wraz z postępującym zwiększaniem się ilości pojazdów wykazuje tendencję wzrostową.

Emisja niska ulega zwiększeniu w okresie sezonu grzewczego, zwłaszcza w okresach silnego spadku temperatur powietrza. Oddziałuje ona szczególnie negatywnie w okresie występowania pogody bezwietrznej, mglistej oraz podczas inwersji termicznych w atmosferze. Dochodzić może wówczas do zwiększonej koncentracji zanieczyszczeń, z powodu ich słabego rozpraszania. Zanieczyszczenia komunikacyjne są z reguły koncentrowane w strefie przyległej do szlaków o najintensywniejszym ruchu.

Na terenie opracowania nie wykonuje się pomiarów stężeń zanieczyszczeń w powietrzu, jednak ze względu na położenie z dala od dużych emitorów zanieczyszczeń należy stwierdzić, że na terenie opracowania nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń w powietrzu w cyklu rocznym. W okresie grzewczym i w warunkach inwersyjnych może jednak dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń pochodzących z zabudowy mieszkaniowej i terenów komunikacyjnych. Główną uciążliwością jest tzw. dolna emisja zanieczyszczeń. Likwidacja małych, nieefektywnych węglowych kotłów i palenisk domowych jest działaniem koniecznym by poprawiać jakość powietrza na terenie opracowania. Racjonalizacja wytwarzania i użytkowania ciepła w połączeniu z minimalizacją strat cieplnych (efektywne termoizolacje obiektów) są najprostszą i najefektywniejszą metodą ochrony powietrza w wyniku bezpośredniego ograniczenia zużycia paliwa.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach wydał w 2011 roku „Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w 2010 roku”. Województwo zostało podzielone na strefy, Bieruń znalazły się w strefie śląskiej. Ze względu na ochronę zdrowia, zanieczyszczenie dwutlenkiem azotu (NO_2), benzenem (C_6H_6), arsenem (As), kadmem (Kd), nikiem (Ni), tlenkiem węgla (CO) oraz ołowiem (Pb) sytuowało strefę śląską w klasie A, dla której stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych lub poziomów celów długoterminowych. Natomiast zanieczyszczenie benzo(a)pirenem, ozonem (O_3 – poziom docelowy oraz poziom celu długoterminowego), pyłem zawieszonym (PM10 i PM2,5) oraz dwutlenkiem siarki (SO_2) sytuowało tą strefę w klasie C, dla której stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe, poziomy celów długoterminowych.

Klimat akustyczny

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 12,

poz. 1109) określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu L_{Aeq} wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory doby.

Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najniższym korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najniższej korzystnej godzinie nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny mieszkaniowo-usługowe Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe Tereny zabudowy zagrodowej	65	56	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców	68	60	55	45

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Tab. 3. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego

Uciążliwość	L_{Aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. , poz. 112). Podstawowym wskaźnikiem oceny klimatu akustycznego jest poziom równoważny (ekwiwalentny) A hałasu L_{Aeq} , stanowiący średnią w czasie wartość poziomu hałasu. Do głównych źródeł hałasu kształtujących klimat akustyczny obszaru opracowania należy komunikacja oraz zakłady rzemieślnicze i usługowe.

Obszar opracowania nie posiada stałego monitoringu hałasu. Brak monitoringu hałasu na tym terenie uniemożliwia jednoznaczną ocenę hałasu emitowanego do środowiska przez wymienione źródła. Potencjalnie największym źródłem emisji hałasu są ulice Łysinowa i Marcina oraz w mniejszym stopniu ulica Oświęcimska. Ze względu na intensywność ruchu na tej drodze nie należy spodziewać się przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu.

Innym źródłem hałasu na terenie planu jest linia kolejowa nr 179 łącząca Tychy ze stacją Mysłówice Kosztowy. Na trasie tej w ciągu doby kursuje 16 pociągów towarowych. W związku ze złym stanem technicznym linii przewidziano jej remont. W 2012 roku zakończono rewitalizację linii między innymi w obrębie obszaru opracowania. Linia ta jest i będzie źródłem hałasu na obszarze opracowania. W związku z niewielką intensywnością ruchu kolejowego nie należy się jednak spodziewać przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu na terenach mieszkaniowych sąsiadujących z linią.

Jakość wód powierzchniowych

Stan jakości rzeki Mlecznej badany był 2003 roku w Bieruniu przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Wody Mlecznej w tym punkcie (powyżej ujścia potoku Ławeckiego) nie spełniały norm klas czystości zarówno w klasyfikacji oznaczeń fizykochemicznych jak i bakteriologicznych. Ocenia się, że głównym źródłem zanieczyszczeń rzeki Mlecznej są wody dołowe kopalń.

Promieniowanie jonizujące i elektromagnetyczne

Dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego, dla pól stałych oraz zmiennych o częstotliwości 50 Hz i o częstotliwości od 0,001 do 300 000 MHz zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 258).

Linie wysokiego napięcia powyżej 110 kV są źródłami pola elektromagnetycznego mogącego powodować przekroczenie wartości dopuszczalnych na terenach zamieszkałych. Największa wartość natężenia pola elektrycznego, jaka może wystąpić pod linią lub w jej pobliżu, zgodnie z przepisami, nie powinna przekraczać składowej elektrycznej 1 kV/m i składowej magnetycznej 60A/m. Szacuje się na podstawie badań pomiarowych, że granica strefy, w obrębie, której nie dopuszcza się do lokalizowania budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzki wynosi, co najmniej 14 m od osi linii (mierząc na poziomie 2 m npt. lub 1,6 m od krawędzi balkonu, tarasu, dachu albo ściany budynku mieszkalnego). Ostatecznie o zachowaniu norm rozstrzygać powinny stosowne pomiary.

Prawo ochrony środowiska nie ustala obowiązku uzyskania pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych przez linie i stacje elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 110 kV lub wyższym, oraz przez instalacje radiokomunikacyjne (telefonii komórkowej), radionawigacyjne i radiolokacyjne, których równoważna moc promieniowana

izotropowo jest równa lub przekracza 15W, generujące pola o częstotliwościach od 30kHz do 30 GHz.

Potencjalnym źródłem emisji promieniowania elektromagnetycznego mogą być stacje bazowe telefonii komórkowej. Rozkład pola w terenie wokół stacji bazowych był przedmiotem pomiarów wykonywanych w wielu krajach i w różnych warunkach. Wyniki tych badań wskazują, że intensywność promieniowania MF wokół stacji bazowych jest bardzo niewielka i wynosi zwykle poniżej 1 mW/m².

W ocenie specjalistów, stacje bazowe telefonii komórkowej nie przedstawiają problemu z punktu widzenia oddziaływania na stan zdrowia ludności i na środowisko.

Również w Polsce wykonano wiele pomiarów natężenia pól MF w otoczeniu stacji bazowych, zarówno zlokalizowanych na dachach budynków, jak i na specjalnych wieżach. Zmierzone wartości na zewnątrz budynków i w mieszkaniach wahały się w granicach 0,1 – 0,5 mW/m² (0.0001 – 0.0005 W/m²), a więc 200 – 1000 razy mniej niż dopuszczalna w Polsce norma. Nawet na balkonach w budynkach zlokalizowanych naprzeciw stacji bazowych na dachu sąsiedniego budynku natężenie pola nie przekraczało 1 mW/m² (0.001 W/m²).

Tab. 4. Natężenia pól mikrofalowych 900 MHz i 1800 MHz w okolicy anten stacji bazowych telefonii komórkowej (na podstawie 10 protokołów pomiarowych wykonanych w Polsce).

Lokalizacja punktu pomiarowego	Pole elektryczne (V/m)		Gęstość strumienia energii (W/m ²)	
	Srednia wartość zmierzona	Maksymalna wartość zmierzona	Srednia wartość zmierzona	Maksymalna wartość zmierzona
Na dachu, 5 m. od anten	0.60	1.0	0.0005	0.001
Na dachu, 10 m. od anten	0.30	0.80	0.0002	0.0006
Mieszkanie pod masztem antenowym	0.09	0.25	0.0001	0.0002
Mieszkanie w bloku naprzeciwko stacji bazowej	0.02	0.33	<0.0001	0.0003
Balkon mieszkania w bloku naprzeciwko stacji bazowej	0.30	0.60	0.0002	0.0005
Terren otwarty, 50 m. od anten stacji bazowej	0.03	0.30	0.0001	0.0002
Terren otwarty, 100 m. od anten stacji bazowej	0.01	0.12	< 0.0001	0.0001

W związku z potencjalnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych pochodzącym od linii elektroenergetycznych w planowaniu zabudowy zaleca się przestrzeganie przepisów odrębnych dotyczących lokalizowania linii energetycznych oraz dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

3. Uwarunkowania ekofizjograficzne

W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska zagospodarowania oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących ograniczeń i uwarunkowań:

- zaleca się nielocalizowanie na terenie gminy przedsięwzięć znacząco oddziaływujących na środowisko oraz mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem niezbędnych elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym infrastruktury komunalnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie ochrony przed hałasem zaleca się stosowanie pasów zieleni izolacyjnej oraz ekranów akustycznych (tylko w uzasadnionych przypadkach) wzdłuż

istniejących oraz planowanych dróg, sąsiadujących z terenami zabudowy mieszkaniowej dla których stwierdzone zostanie przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu;

- zaleca się wskazanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów mieszkaniowych, usługowych i rekreacyjnych (edukacja, opieka społeczna, szpitale) objętych ochroną akustyczną;
- zaleca się wprowadzenie zakazu lokalizacji składowisk i zakładów utylizacji odpadów z uwagi na niesprzyjające warunki geologiczno – gruntowe i hydrogeologiczne;
- wskazane jest wykorzystanie do ogrzewania budynków mieszkalnych wielorodzinnych oraz budynków użyteczności publicznej kotłowni działających na proekologiczne paliwa (olej, gaz, biomasa) oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności, zaleca się także wykorzystanie źródeł energii odnawialnej (energia słoneczna, wody, wiatru);
- w zakresie gospodarki ściekowej powinien obowiązywać zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie z uwagi na wrażliwe cechy środowiska gruntowo - wodnego;
- nie powinno się odprowadzać nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych i utwardzonych (w tym stacji paliw i parkingów), zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych na terenach mieszkaniowych i wykorzystywanie ich do nawodnień terenów zieleni;
- zaleca się wzmocnienie zieleni przyulicznej z możliwością realizacji nasadzeń alejowych. W przypadku realizacji nowych ulic zaleca się nasadzenia o charakterze alejowym drzewami odpowiednimi dla warunków siedliskowych;
- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, na co najmniej, 25 % dla terenów usługowych i 50% dla terenów mieszkaniowych;
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego gminy musi uwzględniać zachowanie lokalnego systemu powiązań przyrodniczych i jego zewnętrznych połączeń.

IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w trzech rozdziałach obejmujących: przepisy ogólne (rozdział 1), ustalenia szczegółowe (rozdział 2) i przepisy końcowe (rozdział 3).

W **rozdziale 1** w ramach **przepisów ogólnych** znajdują się ustalenia dotyczące definicji terminów specjalistycznych użytych w uchwale planu, oznaczeniach graficznych na rysunku planu. Obowiązującymi ustaleniami planu na rysunku są oznaczenia graficzne pokazujące granicę obszaru objętego planem, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, obowiązujące linie zabudowy, nieprzekraczalne linie zabudowy, szpaler drzew, ciągi pieszo-rowerowe, ścieżkę dla rowerów, symbole wyznaczonych terenów o różnych przeznaczeniach lub różnych zasadach zagospodarowania, ochronę dóbr kultury: granicę strefy ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych, tożsamą z granicą stanowiska archeologicznego, granicą strefy ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego "K", budynek objęty ochroną konserwatorską na mocy ustaleń planu, ochronę przeciwpowodziową – granicę terenu zagrożonego powodzią i zalaniem wg SUIKZP z 2013 r. Pozostałe oznaczenia mają charakter informacyjny i przedstawiają: granicę użytkowego poziomu wód podziemnych, granicę zewnętrznej strefy ochrony pośredniej ujęć wody, ochronę przeciwpowodziową - granicę obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, granicę strefy ochrony wału przeciwpowodziowego, tereny górnicze: granicę terenu górniczego „Bieruń II” i granicę obszaru górniczego „Bieruń II”, złoża węgla kamiennego „Piast”, złoża węgla kamiennego „Studzienice”, a także elementy infrastruktury technicznej - sieć napowietrzną średniego napięcia SN 20 kV, sieć napowietrzną niskiego napięcia nN, sieć kablową średniego napięcia SN 20 kV oraz stację transformatorową.

W zakresie *ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu* dopuszczono przebudowę, nadbudowę, rozbudowę, odbudowę istniejących budynków lub części istniejących budynków usytuowanych poza liniami zabudowy, z zastrzeżeniem ustaleń: dla istniejącego zagospodarowania i istniejącej zabudowy na działce budowlanej:

- a) w przypadku odbudowy oraz nadbudowy istniejącej zabudowy w rzucie istniejącym dopuszcza się odstępstwo, określone w lit. b, od ustalonych dla przeznaczenia podstawowego i towarzyszącego parametrów i wskaźników, za wyjątkiem nieprzekraczalnej wysokości zabudowy określonej w metrach,
- b) w przypadku przekroczenia, ustalonego w planie, parametru powierzchni zabudowy, wskaźnika intensywności zabudowy lub powierzchni biologicznie czynnej dopuszcza się zwiększenie powierzchni zabudowy o 10% na polepszenie warunków technicznych istniejących budynków to jest na przykład na dobudowę wind, schodów, ganków, łazienek,
- c) do czasu zagospodarowania terenów zgodnie z przeznaczeniem podstawowym ustanowionym w przepisach niniejszej uchwały – tereny objęte planem pozostaną w dotychczasowym zagospodarowaniu i użytkowaniu, przy czym dopuszcza się podniesienie standardu istniejącego zagospodarowania, wymianę kubatury oraz zmianę sposobu użytkowania istniejącej funkcji na inną w ramach tej samej branży niezależnie od przeznaczenia podstawowego.

W ramach obiektów nadawczo-odbiorczych telekomunikacji dopuszczono wyłącznie następujące obiekty: na terenach oznaczonych symbolami: MN, MN/U i P/U –

wyłącznie obiekty zamontowane na dachach budynków, przy czym wysokość obiektu nadawczo-odbiorczego telekomunikacji wraz z urządzeniami towarzyszącymi i konstrukcją wsporczą, mierzona od poziomu dachu budynku przy tej konstrukcji do najwyższego punktu obiektu, nie może być większa niż 6 m, na terenie oznaczonym symbolem **B3.U/O** – obiekty zamontowane na dachach budynków, przy czym wysokość obiektu nadawczo-odbiorczego telekomunikacji wraz z urządzeniami towarzyszącymi i konstrukcją wsporczą, mierzona od poziomu dachu budynku przy tej konstrukcji do najwyższego punktu obiektu, nie może być większa niż 6 m oraz obiekty wolno stojące, przy czym wysokość obiektu nadawczo-odbiorczego telekomunikacji wraz z urządzeniami towarzyszącymi i konstrukcją wsporczą, mierzona od poziomu terenu przy tej konstrukcji do najwyższego punktu obiektu, nie może być większa niż 15 m, na terenach oznaczonych symbolami: **A6.ZP**, **C15.ZP**, **B8.KS** – wyłącznie obiekty wolno stojące, przy czym wysokość obiektu nadawczo-odbiorczego telekomunikacji wraz z urządzeniami towarzyszącymi i konstrukcją wsporczą, mierzona od poziomu terenu przy tej konstrukcji do najwyższego punktu obiektu, nie może być większa niż 12 m, **C18.KK** – wyłącznie obiekty wolno stojące, przy czym wysokość obiektu nadawczo-odbiorczego telekomunikacji wraz z urządzeniami towarzyszącymi i konstrukcją wsporczą, mierzona od poziomu terenu przy tej konstrukcji do najwyższego punktu obiektu, nie może być większa niż 18 m. Ustalono wymóg realizacji szpaleru drzew na terenie C15.ZP, na którym na rysunku planu wyznaczono jego usytuowanie, przy czym obowiązuje szpaler drzew w odległości nie większej niż 5m od osi szpaleru drzew wyznaczonego na rysunku planu. Nie dopuszcza się otwartych placów składowych. Obowiązuje wymóg urządzania placów zabaw, terenowych urządzeń rekreacyjnych oraz miejsc odpoczynku dla mieszkańców na terenach zieleni urządzonej oznaczonych symbolem ZP oraz na terenie usług oświaty oznaczonym symbolem B3.UO. Dopuszcza się iluminację obiektów budowlanych, obiektów małej architektury, terenowych urządzeń sportowych oraz zieleni urządzonej zlokalizowanych na terenach zieleni urządzonej oznaczonych symbolem ZP oraz na terenie usług oświaty oznaczonym symbolem B3.UO.

Ponadto w rozdziale tym znalazły się ustalenia w zakresie *zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu*, w ramach których w zakresie ochrony akustycznej obowiązuje wymóg stosowania następujących standardów akustycznych: na terenach: **MN**, **MN/U** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, na terenie **UO** jak dla zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów budowlanych i urządzeń przekraczających wymogi w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w odniesieniu do istniejącej i nowej zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Dopuszcza się realizację innych niż elektrownie wiatrowe urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej – 100 kW. Ponadto obowiązuje zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnych z aktami wykonawczymi do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.), za wyjątkiem przedsięwzięć związanych z realizacją i remontami dróg, linii kolejowych, uzbrojenia terenu, infrastruktury technicznej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu łączności. Ustala się także zakaz lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenie wystąpienia poważnych awarii. Na obszarze planu dopuszcza się realizację zabudowy mieszkaniowej w zasięgu ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego szlaków komunikacyjnych wyłącznie w przypadku zastosowania rozwiązań ograniczających ich uciążliwość akustyczne. Obowiązuje wymóg realizacji zabudowy i

zagospodarowania terenów z uwzględnieniem ochrony zasobów wód powierzchniowych, w tym w szczególności rzeki Mlecznej oraz zasobów wód podziemnych, oraz takiego sposobu realizacji inwestycji, który nie pogorszy istniejących stosunków wodnych. wprowadza się także obowiązek uwzględnienia systemu melioracji i urządzeń wodnych (cieki melioracji, rurociągi, sieć drenarska) na działce budowlanej, przy czym na terenach, na których występują urządzenia melioracyjne, należy w projekcie budowlanym przewidzieć sposoby rozwiązania ewentualnych kolizji z istniejącym drenażem – przełożenie, przebudowę, przykrycie lub likwidację, zapewniające jego dostosowanie do zagospodarowania i zabudowy realizowanych na działce budowlanej oraz jego dalsze prawidłowe funkcjonowanie w obszarach przyległych. Przy lokalizacji obiektów budowlanych w strefie ochronnej wału przeciwpowodziowego, pokazanej graficznie na rysunku planu, obowiązują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 z późn. zm.). Ponadto do czasu realizacji przeznaczenia określonego w planie obowiązuje wymóg przeznaczania terenów niezabudowanych i nieutwardzonych na różne formy zieleni.

W zakresie **zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej** wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych w granicach stanowiska archeologicznego, zgodnie z rysunkiem planu, przy czym dla strefy ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych oraz dla stanowiska archeologicznego, o których mowa w pkt. 1, obowiązują zasady i regulacje określone w obowiązujących przepisach związanych z ochroną i opieką nad zabytkami. Ponadto wyznacza się strefę „K” ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego zgodnie z rysunkiem planu, w zasięgu której obowiązuje: ochrona krajobrazu kulturowego związanego przestrzennie z historycznym założeniem urbanistycznym Starego Miasta w Bieruniu Starym, poprzez dostosowanie wymienianej lub przebudowywanej zabudowy do ustaleń zawartych w §3 oraz ustaleń dla poszczególnych terenów w Rozdziale 2 niniejszej uchwały w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Obejmuje się ochroną konserwatorską na mocy ustaleń planu budynek mieszkalno-usługowy przy ul. Licealnej 19.

W zakresie **granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów:** część obszaru objętego planem znajduje się w graniach obszaru górniczego „Bieruń II” należącego do „KWK Piast - Ziemowit” w Bieruniu, część obszaru objętego planem znajduje się w graniach terenu górniczego „Bieruń II” należącego do „KWK Piast - Ziemowit” w Bieruniu, obszar objęty planem znajduje się w granicach złóż węgla kamiennego: „Piast” oraz „Studzienice”, należy uwzględnić: warunki górniczo – geologiczne, granice użytkowego poziomu wód podziemnych. Część obszaru planu znajduje się w granicach zewnętrznej strefy ochrony pośredniej ujęć wody. Część obszaru objętego planem znajduje się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, w zasięgu którego obowiązują zasady zagospodarowania terenu zgodne z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 z późn. zm.). Częściowo obszar planu znajduje się w granicach strefy ochronnej wału przeciwpowodziowego, w zasięgu której obowiązują zasady zagospodarowania terenu zgodne z ustawą z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 z późn. zm.). Tereny wyznaczone wzdłuż południowej granicy opracowania planu zlokalizowane są w sąsiedztwie linii kolejowej, w zasięgu oddziaływania której obowiązują zasady zagospodarowania terenu, zgodne z ustawą z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1043z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz

pasów przeciwpożarowych (Dz. U. 2020 r. poz. 1247). Na obszarze planu nie występują: tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 z późn. zm.), obiekty związane z Obroną Cywilną, zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 z późn. zm.). Na obszarze objętym planem nie zostały wyznaczone krajobrazy priorytetowe określone w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

W zakresie **ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy** wyznacza się granice terenu zagrożonego powodzią i zalaniem wg SUIKZP z 2013 r. – aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia, przyjętej uchwałą Nr IV/1/2013 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 kwietnia 2013 r., zgodnie z rysunkiem planu, w zasięgu którego ustala się: zakaz realizacji kondygnacji podziemnych, nakaz usytuowania najniższego poziomu użytkowego zabudowy na wysokości co najmniej 1,0 m powyżej istniejącego poziomu terenu.

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej** ustala się następujące wskaźniki w zakresie miejsc parkingowych dla samochodów osobowych: dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - minimalnie 2 miejsca postojowe na budynek mieszkalny (liczone łącznie z miejscami garażowymi), dla usług - minimalnie 1 miejsce postojowe na każde rozpoczęte 35 m² powierzchni użytkowej lokalu usługowego, lecz nie mniej niż 2 miejsca postojowe, wszystkie miejsca postojowe oraz place manewrowe przewidziane do obsługi zabudowy na terenach oznaczonych symbolami: **MN, MN/U, P/U** należy zlokalizować w ramach działek inwestycyjnych, na których usytuowane są budynki i budowle oraz przeznaczenia terenu, którym te miejsca towarzyszą. W zakresie bilansu miejsc postojowych dla rowerów ustala się następujące wskaźniki: dla usług - minimalnie 1 miejsce postojowe na każde rozpoczęte 25 m² powierzchni użytkowej lokalu usługowego, lecz nie mniej niż 2 miejsca postojowe, dla zieleni parkowej - minimalnie 2 miejsca postojowe na 50 m² powierzchni ogólnej zieleni urządzonej. W zakresie minimalnej liczby miejsc postojowych przeznaczonych dla parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową osoby niepełnosprawnej ustala się: minimum 1 miejsce postojowe jeżeli liczba miejsc do parkowania wynosi od 6 do 15, a także minimum 2 miejsca postojowe jeżeli liczba miejsc do parkowania wynosi co najmniej 16.

W zakresie uzbrojenia terenów w infrastrukturę techniczną ustala się, że sieci uzbrojenia technicznego terenu należy prowadzić w obrębie linii rozgraniczających wyznaczonych terenów drogowych, komunikacji pieszo-jezdnej i pieszo-rowerowej, dopuszcza się przebudowę istniejących sieci uzbrojenia technicznego, które kolidują z projektowanym zagospodarowaniem terenu i układem komunikacyjnym. Dopuszcza się realizację urządzeń technicznych uzbrojenia jako towarzyszących inwestycjom na terenach własnych inwestorów. Dopuszcza się zmianę przebiegu istniejących sieci infrastruktury technicznej w sposób powodujący ograniczone użytkowanie działek zgodnie z przeznaczeniem terenu, wykraczające poza dotychczasowe strefy: techniczne, eksploatacyjne i ochronne. Należy uwzględnić strefy techniczne, eksploatacyjne i ochronne od sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Dopuszcza się budowę dołów chłonnych i zbiorników retencyjnych do odprowadzenia wód opadowych i roztopowych.

W zakresie zaopatrzenia w wodę obowiązuje zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej z dopuszczeniem indywidualnych ujęć wody oraz nakazuje się zagwarantowanie zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych poprzez: sieć hydrantów, punkty czerpania wody, studnie i zbiorniki wody, w ilości zapewniającej

skuteczne podjęcie działań ratunkowo – gaśniczych. W zakresie odprowadzenia ścieków sanitarnych i przemysłowych obowiązuje odprowadzenie ścieków do kanalizacji sanitarnej. Obowiązuje zakaz odprowadzania ścieków powstałych na obszarze planu do wód powierzchniowych, rowów melioracyjnych oraz wprost do gruntu oraz obowiązuje zakaz wprowadzania nieoczyszczonych i oczyszczonych sanitarnych i przemysłowych na tereny kolejowe. Dopuszcza się lokalizowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się: podłączenie działek i budynków do sieci kanalizacji deszczowej wybudowanej do ich obsługi, retencjonowanie wód opadowych i roztopowych na działce, do której inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, z możliwością ich wtórnego wykorzystania, zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na działce, do której inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, poprzez: odprowadzanie ich w stanie niezanieczyszczonym do gruntu.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną obowiązuje dostawa energii elektrycznej z napowietrznych i kablowych sieci średniego i niskiego napięcia. Dopuszcza się rozbudowę i budowę nowych kablowych linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia wraz z budową stacji transformatorowych. Dopuszcza się dostawę energii elektrycznej z indywidualnych odnawialnych źródeł energii. W zakresie zaopatrzenia w gaz obowiązuje dostawa gazu z sieci gazowej. Dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników na gaz. W zakresie zaopatrzenia w energię cieplną dopuszcza się indywidualne i zbiorowe zaopatrzenie w energię cieplną, w tym indywidualnych odnawialnych źródeł ciepła. W zakresie obsługi telekomunikacji dopuszcza się świadczenie usług telekomunikacyjnych przez wszystkich uprawnionych operatorów sieci. Ustala się realizację sieci teletechnicznej zapewniającej obsługę wszystkich istniejących i projektowanych obszarów, z zastrzeżeniem ustaleń zawartych w §3 ust. 5. W zakresie gospodarki odpadami ustala się zagospodarowanie odpadami, zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 797), ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.).

Na obszarze objętym planem nie ustala się sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Na obszarze objętym planem nie występują tereny wymagające ustaleń z zakresu rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej, a także tereny wymagające przekształceń lub rekultywacji.

W zakresie ustaleń dotyczących terenów rekreacyjno-wypoczynkowych na obszarze objętym planem wyznacza się teren rekreacyjno-wypoczynkowy, oznaczony na rysunku planu symbolem A6.ZP.

Ustala się następujące tereny dla lokalizacji inwestycji celu publicznego o charakterze lokalnym: 1.KDL, 2.KDD, 3.KDD, 4.KDD, 5.KDD, 6.KDD, 7.KDD, 8.KDD, 9.KDD, A4.KPJ, A5.KPR, A6.ZP, A7.WH, B3.UO, B7.KS, B8.WH, C2.KPJ, C9.ZP, C10.KPR, C11.KPJ, C15.ZP.

Ustala się następujące tereny dla lokalizacji inwestycji celu publicznego o charakterze ponadlokalnym: A8.WS, B9.WS, C18.KK.

W **rozdziale 2** w ramach **ustaleń szczegółowych** ustala się przeznaczenia dla poszczególnych terenów:

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **MN** przeznacza się na **zabudowę mieszkaniową jednorodzinną**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się usługi nieuciążliwe, z wykluczeniem: usług związanych ze składowaniem i przetwarzaniem odpadów, handlu hurtowego, warsztatów samochodowych i myjni samochodowych, obiekty i budynki gospodarcze, obiekty małej architektury, dojazdy, miejsca postojowe i

garaże przewidziane do obsługi terenów MN, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną, budowle hydrotechniczne i wody powierzchniowe. Zabudowę mieszkaniową należy kształtować jako wolnostojącą lub bliźniaczą. Lokale usługowe dopuszcza się wyłącznie w formie wbudowanej w części parterowe budynków mieszkalnych. Ustalono maksymalną wysokość budynków na 12 m, przy 3 kondygnacjach nadziemnych wraz z poddaszem użytkowym. Wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej nie może przekroczyć 5 m, przy 2 kondygnacjach nadziemnych wraz z poddaszem użytkowym. Wysokość zabudowy dla budowli nie może przekroczyć 8 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego: nie więcej niż 8 m. Intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: minimalna 0,001, maksymalna 0,5. Maksymalny procent powierzchni zabudowy: 50%. Ustalono minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego na działkach budowlanych na 40%. Ponadto dopuszczono garaże wolno stojące jednokondygnacyjne oraz ustalono zakaz budowy garaży w poziomie piwnic. Na terenach C7.MN i C8.MN obowiązuje utrzymanie drzew na działkach inwestycyjnych przewidzianych pod zabudowę na powierzchni minimum 40%. Dachy budynków należy kształtować jako płaskie oraz dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym układzie połączeń głównych i nachyleniu 25° – 40° . Ustalono minimalne powierzchnie dla nowowydzielanych działek na 500 m^2 dla zabudowy wolnostojącej, 400 m^2 dla zabudowy bliźniaczej. Szerokości frontów nowowydzielanych działek budowlanych pod zabudowę w układzie wolno stojącym ustalono na minimalnie: 18 m, a dla działek budowlanych pod zabudowę w układzie bliźniaczym na minimalnie: 14 m.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami MN/U przeznacza się na **zabudowę mieszkaniową jednorodziną i usługi nieuciążliwe** z wykluczeniem: usług związanych ze składowaniem i przetwarzaniem odpadów, handlu hurtowego, warsztatów samochodowych i myjni samochodowych. Jako towarzyszące dopuszcza się obiekty i budynki gospodarcze, obiekty małej architektury, wewnętrzne drogi i dojazdy, miejsca postojowe i garaże przewidziane do obsługi terenów MN/U, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną, budowle hydrotechniczne i wody powierzchniowe. Zabudowę mieszkaniową należy kształtować jako wolnostojącą lub bliźniaczą. Dopuszcza się lokalizowanie budynków o funkcji: mieszkaniowo – usługowej, mieszkaniowej i usługowej. W budynkach mieszkalnych dopuszcza się wydzielanie lokali usługowych jedynie w części parterowej. Ustalono maksymalną wysokość budynków mieszkalnych i usługowych na 12 m, przy 3 kondygnacjach nadziemnych wraz z poddaszem użytkowym. Wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej nie może przekroczyć 5 m, przy 2 kondygnacjach nadziemnych wraz z poddaszem użytkowym. Wysokość zabudowy dla budowli nie może przekroczyć 8 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego: nie więcej niż 8 m. Intensywność zabudowy na działkach budowlanych przewidzianych pod zabudowę mieszkaniową określono na maksymalnie: 0,5, a na działkach przewidzianych pod zabudowę usługową określono na maksymalnie: 0,7. Maksymalny procent powierzchni zabudowy: dla zabudowy mieszkaniowej - 50%, dla zabudowy usługowej - 70%. Ustalono minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnej na działkach budowlanych na 30%. Ponadto dopuszczono garaże wolno stojące jednokondygnacyjne oraz ustalono zakaz budowy garaży w poziomie piwnic. Dachy budynków należy kształtować jako dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym układzie połączeń głównych i nachyleniu 25° – 40° , przy czym dopuszcza się dachy płaskie. Ustalono minimalne powierzchnie dla nowowydzielanych działek na 500 m^2 dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, w tym z usługami oraz dla samej zabudowy usługowej i na 400 m^2 dla zabudowy mieszkaniowej

jednorodzinnej bliźniaczej. Szerokości frontów nowowydzielanych działek budowlanych pod zabudowę w układzie wolno stojącym ustalono na minimalnie: 18 m, a dla działek budowlanych pod zabudowę w układzie bliźniaczym na minimalnie: 14 m, pod zabudowę mieszkaniową z usługowymi lokalami użytkowymi oraz pod zabudowę usługową: 18 m.

Teren oznaczony na rysunku planu symbolem **P/U** przeznacza się na **obiekty produkcyjne, składy i magazyny oraz zabudowę usługową** (produkcja, składy i magazyny wyłącznie w dotychczas zajmowanych budynkach, zabudowa usług nieuciążliwych z wykluczeniem usług związanych ze składowaniem i przetwarzaniem odpadów, handlu hurtowego, warsztatów samochodowych i myjni samochodowych oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna). Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się obiekty i budynki gospodarcze, obiekty małej architektury, dojazdy, miejsca postojowe i garaże, przewidziane do obsługi terenu P/U, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną, budowle hydrotechniczne i wody powierzchniowe. Dopuszcza się lokalizowanie budynków: produkcyjnych, składowych i magazynowych, mieszkalnych jednorodzinnych oraz usługowych. Ustalono maksymalną wysokość budynków dla zabudowy produkcyjnej na 9 m, a dla zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej na 12 m, przy 3 kondygnacjach nadziemnych wraz z poddaszem użytkowym. Wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej nie może przekroczyć 5 m, przy 2 kondygnacjach nadziemnych wraz z poddaszem użytkowym. Wysokość zabudowy dla budowli nie może przekroczyć 15 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego: nie więcej niż 8 m. Intensywność zabudowy na działkach budowlanych określono minimalnie na: 0,001, a maksymalnie na: 0,7. Maksymalny procent powierzchni zabudowy: 70%. Ustalono minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego na 30% powierzchni działki budowlanej. Ponadto zakazano garaży wolno stojących i wielokondygnacyjnych oraz ustalono zakaz budowy garaży w poziomie kondygnacji podziemnej. Dachy budynków należy kształtować jako płaskie, dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu 25° – 40° lub płaskie. Ustalono minimalne powierzchnie dla nowowydzielanych działek na 1000 m² dla zabudowy produkcyjnej, składowej i magazynowej oraz usługowej i 600 m² dla zabudowy mieszkaniowej.

Teren oznaczony na rysunku planu symbolem **UO** przeznacza się na **usługi oświaty**. Jako towarzyszące dopuszcza się usługi sportu i rekreacji, obiekty i budynki gospodarcze, obiekty małej architektury, dojazdy oraz miejsca postojowe i garaże przewidziane do obsługi terenu UO, ciągi pieszo-rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń urządzoną, budowle hydrotechniczne i wody powierzchniowe. Ustalono maksymalną wysokość zabudowy usługowej na 16 m. Wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej nie może przekroczyć 5 m. Wysokość zabudowy dla budowli nie może przekroczyć 18 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego: nie więcej niż 8 m. Intensywność zabudowy na działkach budowlanych określono minimalnie na: 0,001, a maksymalnie na: 0,7. Maksymalny procent powierzchni zabudowy: 70%. Intensywność zabudowy na działkach budowlanych przewidzianych pod zabudowę określono na maksymalnie: 0,7. Ustalono minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego na 30% powierzchni działki budowlanej. Ponadto nie dopuszczono garaży wolno stojących i wielokondygnacyjnych oraz ustalono zakaz budowy garaży w poziomie kondygnacji podziemnej. Dachy budynków należy kształtować jako płaskie, dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym układzie połaci głównych i nachyleniu 25° – 40° lub płaskie. Na terenie obowiązuje wymóg budowy ścieżki pieszo-rowerowej zgodne z rysunkiem planu.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **ZP** przeznacza się na **zieleń urządzoną** (zieleń urządzona oraz terenowe urządzenia sportowe na terenach A6.ZP, C15.ZP). Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się ciągi pieszo-rowerowe, obiekty małej architektury, dojazdy, miejsca postojowe przewidziane do obsługi terenów ZP, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, budowle hydrotechniczne i wody powierzchniowe. Wysokość terenowych urządzeń sportowych nie może przekroczyć 10 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego na działkach budowlanych: 50%. Na terenie A6.ZP obowiązuje wymóg budowy ciągów pieszo-rowerowych zgodnie z rysunkiem planu. Parkingi i miejsca postojowe dopuszcza się wyłącznie na terenie oznaczonym symbolem **A6.ZP**, przy czym dopuszcza się je wyłącznie pod warunkiem zastosowania nawierzchni wodnoprzepuszczalnej.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **WH** przeznacza się na **obiekty hydrotechniczne** (budowle hydrotechniczne związane z ochroną przeciwpowodziową). Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się ciągi pieszo-rowerowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury, zieleń urządzona i wody powierzchniowe. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. Na terenach obowiązuje zakaz zabudowy kubaturowej. Na terenach A7.WH i B8.WH obowiązuje wymóg budowy ciągów pieszo-rowerowych zgodnie z rysunkiem planu.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **WS** przeznacza się na **wody powierzchniowe śródlądowe**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się budowle hydrotechniczne, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury, ciągi pieszo-rowerowe, obiekty mostowe. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m.

Teren oznaczony na rysunku planu symbolem **KDL** przeznacza się na **drogę publiczną klasy lokalnej**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury, ścieżkę dla rowerów oraz zieleń urządzoną. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. W obrębie planu obowiązuje szerokość drogi w liniach rozgraniczających zmienna: od 4 m do 17 m, zgodnie z rysunkiem planu. Obowiązuje wymóg budowy ścieżki rowerowej zgodnie z rysunkiem planu.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **KDD** przeznacza się na **drogi publiczne klasy dojazdowej**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury, ścieżkę dla rowerów oraz

zieleń urządzoną i obiekty mostowe. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. Obowiązuje szerokość poszczególnych dróg dojazdowych w liniach rozgraniczających zmienna odpowiednio od 5,7 do 29 m. Na terenie 3.KDD obowiązuje wymóg budowy ścieżki rowerowej zgodnie z rysunkiem planu.

Teren oznaczony na rysunku planu symbolem **KDW** przeznacza się na **drogę wewnętrzną**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się sieci i urządzenia infrastruktury technicznej oraz zieleń urządzoną. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Na terenie C5.KDW obowiązuje szerokość zmienna: od 8,1 m do 11,8 m, zgodnie z rysunkiem planu oraz plac do zawracania samochodów zgodnie z rysunkiem planu.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **KPJ** przeznacza się na **komunikację pieszo-jezdną**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury oraz zieleń urządzoną. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. Obowiązuje szerokość w liniach rozgraniczających poszczególnych terenów zmienna odpowiednio: od 4,7 do 11,9 m. Na terenie A4.KPJ obowiązuje plac do zawracania dla samochodów zgodnie z rysunkiem planu.

Tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **KPR** przeznacza się na **komunikację pieszo-rowerową**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się obiekty mostowe, sieci i urządzenia infrastruktury techniczne, obiekty małej architektury oraz zieleń urządzoną. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. Obowiązuje szerokość w liniach rozgraniczających poszczególnych terenów zmienna odpowiednio: od 3,1 do 7,3 m.

Teren oznaczony na rysunku planu symbolem **KS** przeznacza się na **komunikację samochodową** (parking powierzchniowy z wydzielonymi na terenie miejscami postojowymi dla pojazdów kołowych). Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się ulice dojazdowe, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury, obiekty przeznaczone do parkowania rowerów oraz zieleń urządzoną. Na terenie obowiązuje zakaz lokalizacji garaży. Maksymalna wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 12 m. Maksymalna wysokość obiektów małej architektury, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego - nie więcej niż 8 m. Obowiązuje wymóg budowy ścieżki pieszo-rowerowej zgodnie z rysunkiem planu.

Teren oznaczony na rysunku planu symbolem **KK** przeznacza się na **komunikację kolejową**. Jako przeznaczenie towarzyszące dopuszcza się budowle przewidziane do prowadzenia ruchu samochodowego, pieszego lub rowerowego, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej. Obowiązuje zakaz lokalizowania budynków. Maksymalna

wysokość zabudowy dla budowli, liczona od istniejącego poziomu terenu do ich najwyższego elementu konstrukcyjnego: 18 m.

W **rozdziale 3** w ramach **przepisów końcowych** określono termin wejścia w życie uchwały oraz powierzenie wykonania uchwały Burmistrzowi Miasta Bierunia.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

⇒ *pod kątem zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym*

Obszar objęty planem to tereny w dużym stopniu zainwestowane w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej oraz terenów zieleni. W celu uniknięcia degradacji środowiska i poprawy warunków zamieszkiwania w uwarunkowaniach ekofizjograficznych zaleca się nie lokalizowanie na obszarze planu przedsięwzięć powodujących lub mogących powodować znaczne obciążenie dla środowiska, w tym przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń środowiska, wymagających sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Z uwagi na fakt, iż hałas komunikacyjny jest głównym źródłem degradacji klimatu akustycznego, zaleca się objęcie ochroną akustyczną terenów mieszkaniowych i usług oświaty. W tym celu należy dążyć do utrzymania na wskazanych terenach norm akustycznych wyznaczonych w przepisach odrębnych poprzez stosowanie wszelkich dostępnych rozwiązań przestrzennych jak i technicznych ograniczających emisje hałasu i jego rozprzestrzenienie (ekranowanie zabudową niewrażliwą na hałas, stosowanie materiałów budowlanych o podwyższonej dźwiękochłonności, odpowiednie rozplanowanie układu pomieszczeń mieszkalnych tak, aby pomieszczenia mieszkalne były osłonięte przed hałasem (sypialnia od podwórka), a od strony ulicy lokalizowane pomieszczenia użytkowe (kuchnia, łazienka). Z uwagi na charakter zainwestowania zaleca się wprowadzenie zakazu lokalizacji składowisk i zakładów utylizacji odpadów. W celu poprawy jakości powietrza atmosferycznego zaleca się wykorzystanie do ogrzewania budynków mieszkalnych kotłowni lub indywidualnych urządzeń grzewczych działających na proekologiczne paliwa oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności oraz wykorzystanie źródeł energii odnawialnej. W celu ochrony jakości wód powierzchniowych i podziemnych zaleca się wprowadzenie zorganizowanego sposobu odprowadzania ścieków i wód opadowych oraz pełnoprofilowego ich oczyszczania. Zgodnie z przepisami odrębnymi nie powinno dopuszczać się do odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu. Na terenach mieszkaniowych powinno się retencjonować czyste wody opadowe i wykorzystywać do nawodnień terenów zieleni. W celu poprawy walorów krajobrazowych oraz warunków bioklimatycznych zaleca się wzmocnienie zieleni przydrożnej z możliwością realizacji nasadzeń alejowych oraz wprowadzenie minimalnych udziałów powierzchni biologicznie czynnej na terenach mieszkaniowych (40%) i usługowych (30%).

Ustalenia planu stwarzają warunki do poprawy stanu środowiska. Tereny doliny rzeki Mlecznej posiadające pewne walory krajobrazowe i przyrodnicze, pozostaną w dotychczasowym zagospodarowaniu, jako tereny zielone. Tereny te stanowią o walorach przyrodniczych i krajobrazowych terenu planu czyniąc go bardzo atrakcyjnym dla okolicznych mieszkańców. Na obszarach zurbanizowanych ustala się duży udział zieleni: 40% powierzchni biologicznie czynnych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, 30% na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, usług oświaty oraz na terenach obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej.

W celu ochrony akustycznej na terenie planu określa się standardy akustyczne pod zabudowę mieszkaniową – MN, MN/U oraz zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży – UO.

W sprawie odprowadzania ścieków komunalnych i wód opadowych ustalenia planu nakazują odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. W zakresie odprowadzania wód deszczowych i roztopowych obowiązuje wymóg budowy kanalizacji deszczowej dla wszystkich obszarów zainwestowania. Wody te mogą być również retencjonowane przy pomocy studni chłonnych, systemów rozsączających.

W zakresie ochrony atmosfery ustalenia planu dopuszczają stosowanie indywidualnych odnawialnych źródeł ciepła.

Planowany rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej odbywać się będzie kosztem terenów nieużytkowanych i użytkowanych rolniczo. Nie powinno to mieć znaczącego negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze, choć pojawią się dodatkowe uciążliwości związane z urbanizacją w postaci wzrostu ilości ścieków komunalnych, wód opadowych z terenów utwardzonych, wzrostu ilości odpadów, zużycia energii, ciepła, poboru wody. Na terenach tych nastąpi uzupełnienie istniejących układów urbanistycznych i uporządkowanie wymogów dotyczących zabudowy i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną. Istniejące tereny produkcyjne i składowe uzyskają nowe ustalenia nakazujące większą dbałość o jakość środowiska w otoczeniu (wymóg powierzchni biologicznie czynnej, ograniczenia uciążliwości do zajmowanego terenu, podczyszczanie wód opadowych, itd.). Nowe tereny inwestycyjne towarzyszyć będą głównie istniejącym i planowanym terenom komunikacyjnym, co zapewni im dobry dojazd. Takie lokowanie usług komercyjnych i terenów mieszkaniowych jest korzystne z punktu widzenia jakości środowiska gdyż nie dokonuje się ich rozproszenia i zmniejsza zasięg przestrzenny potencjalnych uciążliwości.

Ustalenia planu pozwalają zachować ciągłość korytarza ekologicznego spójności obszarów chronionych w dolinie Mlecznej w granicach terenów A6.ZP, A7.WH, A8.WS, B8.WH, B9.WS, C9.ZP, C15.ZP, C16.WH, C17.WS. Tereny te obejmują wody powierzchniowe, tereny międzywala oraz strefą za wałem przeciwpowodziowym oraz tereny zieleni urządzonej. Takie przeznaczenie terenów gwarantuje, że korytarz ekologiczny nie zostanie zabudowany obiektami budowlanymi ze względu na występujące zagrożenie powodziowe oraz obecność obiektów hydrotechnicznych.

⇒ ***pod kątem rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko***

Ustalenia planu w zakresie zasad ochrony środowiska i przyrody wskazują tereny chronione przed hałasem. Ochronę akustyczną wprowadzono dla terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych oraz budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Niestety część z tych terenów może być narażona na ponadnormatywny hałas pochodzący z komunikacji i działalności produkcyjnej. Ustalenia planu wprowadzają dla tych terenów standardy akustyczne, których dotrzymanie będzie zależało od odległości zabudowy od uciążliwych tras komunikacyjnych oraz materiałów użytych do budowy (redukcja hałasu w pomieszczeniach), ale także stosowania aktywnych form ochrony przed hałasem (np. ekrany akustyczne). Ustalenia planu zawierają szereg korzystnych zapisów odnoszących się do zachowania zieleni urządzonej. Ustalenia planu nakazują dopuszczają stosowanie odnawialnych źródeł ciepła. Na terenie planu zlokalizowane są elementy sieci elektroenergetycznej, które mogą stać się źródłem emisji promieniowania

elektromagnetycznego. Dla linii energetycznych obowiązują strefy ograniczonego zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zapisy odnoszące się pośrednio do zapewniania ochrony jakości środowiska przyrodniczego na tym obszarze znajdują się także w ustaleniach dotyczących infrastruktury technicznej. Odprowadzania ścieków komunalnych oraz wód opadowych ustalenia planu nakazują do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. Realizacja zagospodarowanie na terenach niezainwestowanych powinna być poprzedzona realizacją sieci uzbrojenia technicznego, w tym głównie kanalizacji ściekowej i deszczowej. Wykonanie skutecznego systemu odprowadzania nieczystości z terenu planu jest szczególnie istotne z uwagi na wrażliwość środowiska wodnego.

Rozbudowa układu komunikacyjnego spowoduje pojawienie się uciążliwości w postaci hałasu, emisji zanieczyszczeń powietrza, konieczności odprowadzania i podczyszczania wód opadowych. Z jednej strony rozbudowa i modernizacja tras komunikacyjnych może prowadzić do zmniejszenia hałasu (lepsza nawierzchnia, poprawa przepustowości), ale też wzrostu natężenia ruchu, co spowoduje wzrost hałasu i emisji komunikacyjnych. Również rozwój terenów mieszkaniowych może spowodować wzrost natężenie ruchu i relatywny wzrost ilości zanieczyszczeń. Pewną ochroną przed uciążliwościami pochodzenia komunikacyjnego jest dopuszczenie w pasach drogowych zieleni urządzonej, które mogą korzystnie wpływać na redukcję zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery (w okresie wegetacyjnym).

W ustaleniach planu dopuszcza stogowanie indywidualnych odnawialnych źródeł ciepła.

Na terenie planu znajdują się tereny o potencjalnym wysokim zagrożeniu promieniowaniem elektromagnetycznym (gpz, linie średniego napięcia). Linie średniego napięcia przebiegają w obrębie terenów mieszkaniowych, co może prowadzić do pojawienia się uciążliwości dla mieszkańców. Lokalizacja zabudowy w ich pobliżu powinna odbywać się na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Ustalenia planu oraz wykorzystanie przepisów szczególnych powinno zapewnić częściową ochronę środowiska, nie uchroni jednak przed uciążliwościami pochodzenia komunikacyjnego oraz bytowego (emisje niskie, ścieki, wody opadowe, odpady).

⇒ ***z punktu widzenia ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, zabytków oraz kształtowania walorów krajobrazowych***

Obszar objęty planem to tereny w dużej części zainwestowane (usługi, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), ale także tereny zieleni urządzonej i użytkowane rolniczo. Walorami środowiska przyrodniczego są m.in. dolina rzeki Mlecznej z terenami zieleni urządzonej.

Ustalenia planu będą prowadzić do pewnego wzrostu obszaru zabudowy, co może nieznacznie wpłynąć na zwiększenie emisji zanieczyszczeń powietrza, obniżenie poziom wód gruntowych czy kumulacji zanieczyszczeń w glebie.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej ustalono jednolite parametry wysokości zabudowy oraz kształty dachów, co przyczyni się do uporządkowania walorów krajobrazowych zabudowy. Obszar planu jest także objęty strefami konserwatorskimi i archeologicznymi.

Dla terenów zainwestowanych wprowadza się zapisy o udziale powierzchni biologicznie czynnej nie wskazując jednak, jakie formy zieleni są preferowane lub zalecane. Dla poprawy walorów krajobrazowych wskazane byłoby określenie udziału zieleni wysokiej na terenach zabudowy. Ukształtowanie ulic w formie alei znacznie podniosłoby walory krajobrazowe całego obszaru zabudowy. O walorach krajobrazowych obszaru planu

decydować będzie także jakość architektury, materiałów budowlanych i wykonawstwo, staranność zagospodarowania i utrzymanie porządku, co nie jest określane zapisem planu miejscowego.

Ustalenia planu pozwalają zachować ciągłość korytarza ekologicznego spójności obszarów chronionych w dolinie Mlecznej w granicach terenów A6.ZP, A7.WH, A8.WS, B8.WH, B9.WS, C9.ZP, C15.ZP, C16.WH, C17.WS. Tereny te obejmują wody powierzchniowe, tereny międzywala oraz strefą za wałem przeciwpowodziowym oraz tereny zieleni urządzonej. Takie przeznaczenie terenów gwarantuje, że korytarz ekologiczny nie zostanie zabudowany obiektami budowlanymi ze względu na występujące zagrożenie powodziowe oraz obecność obiektów hydrotechnicznych.

3. Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Tereny objęte planem są w dużym stopniu zainwestowane (zabudowa mieszkaniowa, usługi) oraz tereny zieleni urządzonej, wód powierzchniowych, upraw rolnych i nieużytków. Ustalenia planu w dużej mierze potwierdzają istniejące zagospodarowanie, ale również wprowadzają zabudowę o niskiej intensywności i skali na obszary niezabudowane. Dotyczy to głównie obszarów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej wraz z niezbędną siecią komunikacyjną. Wprowadzenie nowej zabudowy i rozbudowa układu komunikacyjnego spowoduje ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych i zmniejszenie przestrzeni produkcyjnej gleb. Przekształceniu ulegnie rzeźba terenu w wyniku prowadzonych prac ziemnych przygotowujących tereny na posadowienie nowej zabudowy. Rozwój komunikacji może spowodować możliwość pojawienia się lokalnych ognisk zanieczyszczeń gleb substancjami ropopochodnymi oraz osadami. Częściowo rekompensatą dla utraty gleb i powierzchni biologicznie czynnych jest zapis przeznaczający minimum 30 – 40 % powierzchni działek na powierzchnię biologicznie czynną, w zależności od przeznaczenia terenu. Na terenie gminy znajdują się także tereny związane z występowaniem surowców mineralnych, których ewentualna eksploatacja może prowadzić do deformacji rzeźby terenu. Ustalenia planu chronią środowisko glebowe przed zanieczyszczeniami nakazując odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej oraz nakazując utwardzenie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia szkodliwymi substancjami oraz podczyszczaniem ich na terenie inwestora.

Nie prognozuje się negatywnego wpływu ustaleń planu na gleby i powierzchnię ziemi lub wpływ ten będzie ograniczony przez realizację ustaleń planu.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Ustalenia planu zobowiązują do odprowadzania wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej. Natomiast czyste wody opadowe mogą być retencjonowane i zatrzymywane na terenach. Stosowanie przepisów odrębnych dotyczących jakości odprowadzanych wód deszczowych i roztopowych oraz realizacja ustaleń planu, nakazujących utwardzenie terenów zagrożonych zanieczyszczeniami wód substancjami szkodliwymi oraz podczyszczanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestora, powinno uchronić wody powierzchniowe przed degradacją.

Zabudowa i zabetonowanie terenu ogranicza możliwość zasilania wód gruntowych, a jednocześnie przyczynia się do zwiększenia przepływu w okolicznych ciekach. Ustalenia

planu zezwalają na retencjonowanie wód opadowych i wykorzystania ich do nawadniania terenów zieleni, co zmniejszy ilość odprowadzanych ścieków deszczowych do wód powierzchniowych oraz poprawi bilans wód gruntowych, zapobiegając przesuszeniu gruntu. Ponadto na obszarach zabudowy mieszkaniowej i usługowej przeznaczono duże powierzchnie terenu na tereny biologicznie czynne, co ułatwi infiltrację wód opadowych i zapobiegnie nadmiernemu ich zanieczyszczeniu. Na obszarze planu znajduje się ponadto duży teren zieleni urządzonej, który będzie stanowił naturalny filtr dla wód opadowych i roztopowych.

Istniejąca i planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie dużej liczby osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe). Zabudowa mieszkaniowa i usługowa będzie źródłem pewnej ilości ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - siecią kanalizacyjną, a ewentualna uciążliwość dla środowiska z tytułu odprowadzenia oczyszczonych ścieków może wystąpić w miejscu zrzutu z oczyszczalni do wód powierzchniowych. Problem może być tylko z wcześniejszą realizacją sieci kanalizacyjnej, przed realizacją zabudowy. Istniejące i planowane na terenie planu inwestycje komunikacyjne powinny być zgodnie z przepisami odrębnymi zabezpieczone przed przedostawaniem się zanieczyszczeń ropopochodnych z nawierzchni jezdni bezpośrednio do wód powierzchniowych.

Na obszarze planu może dochodzić lokalnie do pojawienia się ognisk zanieczyszczeń dla wód powierzchniowych i podziemnych. Stosowanie ustaleń planu oraz przepisów odrębnych powinno jednak neutralizować lub ograniczać uciążliwości tych terenów. Odprowadzanie ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych regulowane będzie przez odpowiednie decyzje administracyjne, których kontrolę sprawują organa gminy jak i państwowe organy ochrony środowiska.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu ilości obiektów emitujących substancje do powietrza jest na tyle niewielka, że nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych wartości stężeń głównych zanieczyszczeń w cyklu rocznym. Rozwój terenów zurbanizowanych i wzrost natężenia ruchu może spowodować niewielki wzrost ilości emisji do atmosfery. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Lokalne kotłownie na gaz, węgiel czy koks emitują, oprócz zanieczyszczeń, duże ilości dwutlenku węgla, co ma wpływ na globalne zmiany klimatyczne. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery jest ruch kołowy na istniejących i planowanych trasach komunikacyjnych. Rozwój terenów zurbanizowanych i rozbudowa układu komunikacyjnego może wpłynąć na zwiększenie natężenia ruchu, a przez to na wzrost emisji spalin. Istniejące tereny zieleni urządzonej będą jedynie częściowo redukować zanieczyszczenia powietrza i to jedynie w okresie wegetacyjnym. Zgodnie z ustaleniami planu wymagane jest stosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń z zaleceniem wykorzystania źródeł energii odnawialnej. Realizacja tych zapisów będzie jednak zależała od uwarunkowań poza planistycznych, głównie ekonomicznych. W przypadku emisji dolnej z indywidualnych palenisk redukcja zanieczyszczeń wykracza poza ustalenia planistyczne. Korzystnym zapisem w ustaleniach planu jest dopuszczenie stosowania indywidualnych odnawialnych źródeł ciepła. W przypadku emisji komunikacyjnych dla wszystkich terenów dróg publicznych dopuszczono lokalizację zieleni urządzonej, która w okresie wegetacyjnym będzie częściowo redukować emisję zanieczyszczeń.

Prognozowana emisja będzie związana z komunikacją oraz miejskimi, lokalnymi i indywidualnymi systemami grzewczymi. Ustalenia planu stanowią podstawę do redukcji zanieczyszczeń bytowych oraz częściowej neutralizacji emisji komunikacyjnych.

Wpływ na klimat akustyczny

Realizacja ustaleń planu, czyli budowa a potem użytkowanie zabudowy o charakterze usługowym i mieszkaniowo-usługowym i mieszkaniowym, produkcyjnym będzie generować dodatkowy ruch samochodowy (również ruch pojazdów dostawczych), co związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego wzdłuż ulic dojazdowych i lokalnych.

Największym źródłem hałasu będzie droga lokalna (ulice Marcina i Łysinowa). Dla zabudowy mieszkaniowej, obiektów edukacji wprowadzono standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi, ale ich dotrzymanie zależne będzie od działań inwestycyjnych prowadzonych w ramach terenów komunikacji. W rejonie zabudowy znajdującej się wzdłuż tras, gdzie będzie dochodzić do przekroczenia dopuszczalnych norm, zaleca się wprowadzenie czynnych form ochrony akustycznej w postaci wielopiętrowej zieleni izolacyjnej lub ekranów akustycznych. Ustalenia planu dopuszczają na terenach komunikacji czynne formy ochrony przed hałasem oraz zieleni urządzoną. Na terenie planu nie przewiduje się jednak przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu.

Nie przewiduje się negatywnego wpływu na klimat akustyczny terenu.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Omawiany obszar jest ubogi pod względem przyrodniczym. Występująca tu roślinność to wtórne zbiorowiska roślinne, które ze względu na brak roślinności rodzimej o cechach wyróżniających, stworzyły tu dominujące zbiorowiska flory, i tak w północno - wschodniej części terenu (w dolinie rzeki Mlecznej) występują tereny niezabudowane łąkowe z zadrzewieniami. Z kolei dla terenów zurbanizowanych ustalenia planu określają minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 30 – 40% powierzchni działki budowlanej. Znaczną powierzchnię planu stanowią tereny zieleni urządzonej, co sprawia, że powierzchnia biologicznie czynna na gruncie rodzimym jest duża w stosunku do powierzchni planu. Tereny te będą także pełnić funkcje rekreacyjne. Na terenie planu występują także tereny wód powierzchniowych (rzeka Mleczna), które również są enklawami bioróżnorodności na terenie miasta. Zieleni jest i powinna być znaczącym elementem kompozycyjnym terenów komunikacyjnych. Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie ukształtowane są głównie w oparciu o gatunki roślin ozdobnych i odpornych na warunki miejskie.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania na świat zwierzęcy i roślinny oraz różnorodność biologiczną. Należy zaznaczyć, że w miejscach o największej bioróżnorodności nie wprowadza się nowego zagospodarowania.

Wpływ na klimat lokalny

Istniejąca i planowana zabudowa będzie miała wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Zabudowa mieszkaniowa z dużym udziałem zieleni nie powinna ograniczać przewietrzania oraz nie powinna prowadzić do rozwoju miejskiej wyspy ciepła. Sąsiedztwo terenów otwartych

będzie korzystnie wpływać na warunki bioklimatyczne. Dolina rzeczna będzie terenem inwersyjnym gdzie częściej będą występować warunki podwyższonej wilgotności powietrza i mgły.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnych oddziaływań na klimat lokalny.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Niektóre obszary planu posiadają walory architektoniczne i urbanistyczne. Dlatego ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy. Stawarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe. W ustaleniach planu znalazło się szereg zapisów chroniących walory krajobrazowe i kulturowe tych obszarów. Wyznacza się także strefy ochrony konserwatorskiej.

Nie prognozuje się istotnego negatywnego wpływu ustaleń planu na krajobraz. Uciążliwości dotyczyć będą pojawienie się zabudowy kubaturowej na terenach usług komercyjnych oraz przebiegu autostrady przez tereny chronione krajobrazowo.

Wpływ na zdrowie ludzi

Zachowanie istniejącej zabudowy oraz rozbudowa zabudowy mieszkaniowo-usługowej i układu komunikacyjnego zwiększy zasięg uciążliwości z tym związany (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie powierzchni otwartych) i zwiększy także liczbę użytkowników, którzy mogą być narażeni na te uciążliwości. Zmiana warunków zamieszkiwania może mieć pewien wpływ na zdrowie ludzi. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców i ludzi wypoczywających.

Korzystnie na zdrowie mieszkańców powinno wpływać sąsiedztwo terenów zieleni urządzonej, które powinny być wolne od uciążliwości. Bardzo korzystnym zapisem jest także wprowadzenie standardów akustycznych dla terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych oraz budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytom dzieci i młodzieży, które to standardy powinny być wyegzekwowane w trakcie realizacji inwestycji drogowych.

Wpływ na cele i przedmiot ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000.

Na obszarze planu nie ma istniejących i proponowanych obszarów sieci Natura 2000. Najbliższy obszary Natura 2000 – 2000 „Stawy w Brzeszczach” położony jest ok. 5 km na południowy-wschód od obszaru opracowania. Planowane zagospodarowanie nie będzie oddziaływać na wymieniony obszar, a tym bardziej nie będzie na niego oddziaływać znacząco negatywnie. Ustalenia planu zawierają wiele zapisów ograniczających negatywne oddziaływanie planowanego zagospodarowania na środowisko oraz w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych.

Ustalenia planu pozwalają zachować ciągłość korytarza ekologicznego spójności obszarów chronionych w dolinie Mlecznej w granicach terenów A6.ZP, A7.WH, A8.WS, B8.WH, B9.WS, C9.ZP, C15.ZP, C16.WH, C17.WS. Tereny te obejmują wody powierzchniowe, tereny międzywala oraz strefą za wałem przeciwpowodziowym oraz tereny zieleni urządzonej. Takie przeznaczenie terenów gwarantuje, że korytarz ekologiczny nie

zostanie zabudowany obiektami budowlanymi ze względu na występujące zagrożenie powodziowe oraz obecność obiektów hydrotechnicznych.

Ustalenia planu nie będą wywierać istotnego negatywnego oddziaływania na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000.

V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w sposób znaczący w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają wiele rozwiązań korzystnych dla środowiska na obszarach zurbanizowanych, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy.

Głównym zagrożeniem dla jakości środowiska na obszarze opracowania jest niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych kosztem terenów rolniczych i zielonych oraz degradacja układów komunikacji powodująca wzrost zagrożenie dla jakości środowiska gruntowo – wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego. Problemem jest emisja dolna z indywidualnych palenisk domowych i lokalnych kotłowni, emisja komunikacyjna oraz rozwój jednostek urbanistycznych bez odpowiedniego zapewnienia infrastruktury kanalizacyjnej i zaopatrzenia w ciepło.

W zakresie ładu przestrzennego konieczny jest harmonijny rozwój poszczególnych jednostek urbanistycznych. Nowo powstająca zabudowa powinna być wyposażona w odpowiednią infrastrukturę techniczną, co zapobiegnie degradacji środowiska. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi tak, aby zapobiegać negatywnej antropopresji.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko realizacja zabudowy na obszarach wskazanych w planie miejscowym powinna być poprzedzona wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną, a przede wszystkim skanalizowaniem terenów oraz zapewnieniem dojazdu

VI. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

VII. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy przyjęto podstawowe założenie, że autorzy projektu MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów (dla poszczególnych obrębów) pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono dwie grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, którą przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście.

A Tereny zieleni urządzonej – **ZP**, tereny obiektów hydrotechnicznych – **WH**, tereny wód powierzchniowych śródlądowych – **WS**.

B Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **MN**, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej – **MN/U**, teren usług oświaty – **UO**, teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej – **P/U**, teren drogi publicznej klasy lokalnej – **KDL**, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej – **KDD**, teren drogi wewnętrznej – **KDW**, tereny komunikacji pieszo – jezdnej – **KPJ**, tereny komunikacji pieszo-rowerowej – **KDR**, teren komunikacji samochodowej – **KS**, teren komunikacji kolejowej – **KK**.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie „Prognozy ...” literami A i B. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

A Obszary istniejących i planowanych terenów zieleni urządzonej, urządzeń hydrotechnicznych oraz wód powierzchniowych śródlądowych będą mieć *korzystny lub obojętny wpływ na środowisko*. Tereny zieleni zapewniają korzystne oddziaływanie na tereny zurbanizowane i jednocześnie ograniczają skażenia środowiska. Tereny zieleni pełnić będą również funkcje rekreacyjno – wypoczynkowe.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako korzystne, pod względem intensywności przekształceń

– jako nieznaczne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako odwracalne.

B Tereny istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, teren usług oświaty, teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej, teren komunikacji kolejowej oraz tereny komunikacji (drogi lokalnej, dróg dojazdowych, drogi wewnętrznej, komunikacji pieszo – jezdnej, komunikacji pieszo-rowerowej oraz komunikacji samochodowej) będą mieć *uciążliwy wpływ na środowisko*. Istniejąca i planowana zabudowa mieszkaniowa będzie źródłem emisji z systemów grzewczych oraz hałasu na drogach dojazdowych. Obszar planu jest w dużej mierze zagospodarowany, dlatego przekształcenia środowiska przyrodniczego nie będą znaczące. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę i zabudowanych przeznacza się co najmniej 30 – 40% powierzchni działek na powierzchnię biologicznie czynną, co wpływa korzystnie na walory krajobrazowe obszarów zabudowanych. Ustalenia planu wyczerpują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania szkodliwych skutków zainwestowania. Dotyczy to szczególnie zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacyjną i deszczową. Ponadto na terenach dopuszcza się retencjonowanie wód opadowych. W okresie grzewczym może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych palenisk domowych oraz z terenów komunikacji. Uciążliwości tego rodzaju nie będą jednak zbyt wysokie z uwagi na dobre warunki przewietrzania i stosunkowo duży udział zieleni. Pewną uciążliwość dla terenów mieszkaniowych stanowi hałas komunikacyjny (drogowy i kolejowy), dlatego zgodnie z przepisami odrębnymi, objęto tereny związane z pobytem ludzi ochroną akustyczną. Obszar planu znajduje się w zasięgu terenów mogących podlegać deformacjom związanym z prowadzeniem działalności górniczej, jednak jak wynika z opracowań specjalistycznych nie wykluczają one możliwości zabudowy terenu.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako potencjalnie niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości przekształceń – jako nieodwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała także pewien wpływ na środowisko poza obszarem opracowania planu. Nowe obiekty i tereny mieszkaniowo – usługowe będą generować dodatkowy ruch samochodowy, który będzie źródłem emisji hałasu i spalin wzdłuż tras dojazdowych do obszaru planu. Na tereny przyległe będzie ponadto oddziaływać emisja z zastosowanych systemów grzewczych (kotłownie, indywidualne systemy grzewcze). Intensyfikacja zabudowa przyczyni się do zaburzenia przewietrzania i modyfikacji warunków klimatycznych na terenach przyległych.

Ustalenia planu będą mieć wpływ na zwiększenie obciążenia środowiska ilością ścieków i odpadów komunalnych odprowadzanych z obszaru MPZP, zwiększonym

zapotrzebowaniem na media (woda, energia elektryczna, gaz), z czym związane jest negatywne oddziaływanie na środowisko w miejscu ich utylizacji lub „produkcji”. Rozbudowa układu komunikacyjnego przyczyni się do wzrostu hałasu komunikacyjnego.

Korzystnym zjawiskiem dla przestrzeni miejskiej i środowiska przyrodniczego, częściowo neutralizującym negatywne skutki rozwoju terenów zurbanizowanych, jest zachowanie terenów zieleni urządzonej. Zielen jest miejscem odpoczynku dla mieszkańców, podnosi atrakcyjność krajobrazową terenów miejskich i pozytywnie wpływa na bilans wodny.

4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem prawa miejscowego umożliwiającym kontrolowany i zrównoważony rozwój gminy i jej poszczególnych jednostek urbanistycznych. Plan miejscowy określa ramy przestrzennego poszczególnych przeznaczeń terenów oraz dopuszczalne ustalenia na nich stając się instrumentem rozwoju przestrzennego, ale także gospodarczego i społecznego gminy. Brak realizacji ustaleń projektu planu może przyczynić się do zakłócenia ładu przestrzennego oraz nasilenia się konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego. Niekorzystne byłoby zaprzestanie realizacji działań w zakresie planowanego rozwoju systemu komunikacyjnego (głównie drogowego) oraz ochrony i kształtowania systemów przyrodniczych. Zachowania ładu przestrzennego, to jedne z najważniejszych zadań gminy prowadzące do podniesienia jakości życia. Brak realizacji ustaleń projektu planu może prowadzić do chaotycznego rozwoju przestrzennego istniejących jednostek urbanistycznych, bez odpowiedniej infrastruktury technicznej oraz układu komunikacyjnego. Prowadzić to może do pogorszenia jakości funkcjonowania środowiska (gruntowo – wodnego, powietrza, klimatu akustycznego), może także wprowadzać zagrożenie dla środowiska.

5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283), z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

6. Oddziaływania na obszary Natura 2000 oraz inne obszary chronione i planowane do objęcia ochroną

Na obszarze planu nie ma istniejących i proponowanych obszarów sieci Natura 2000. Najbliższy obszary Natura 2000 – 2000 „Stawy w Brzeszczach” położony jest ok. 5 km na południowy-wschód od obszaru opracowania. Planowane zagospodarowanie nie będzie oddziaływać na wymieniony obszar, a tym bardziej nie będzie na niego oddziaływać znacząco negatywnie. Podobnie na obszarze opracowania ani w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują inne obszary czy obiekty objęte ochroną prawną. Ustalenia planu zawierają wiele zapisów ograniczających negatywne oddziaływanie planowanego zagospodarowania na środowisko oraz w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych.

Ustalenia planu pozwalają zachować ciągłość korytarza ekologicznego spójności obszarów chronionych w dolinie Mlecznej w granicach terenów A6.ZP, A7.WH, A8.WS, B8.WH, B9.WS, C9.ZP, C15.ZP, C16.WH, C17.WS. Tereny te obejmują wody powierzchniowe, tereny międzywala oraz strefą za wałem przeciwpowodziowym oraz tereny

zieleni urządzonej. Takie przeznaczenie terenów gwarantuje, że korytarz ekologiczny nie zostanie zabudowany obiektami budowlanymi ze względu na występujące zagrożenie powodziowe oraz obecność obiektów hydrotechnicznych.

VIII. STRESZCZENIE

Obszar objęty planem to tereny w dużej części zainwestowane (usługi, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), ale także tereny zieleni urządzonej i użytkowane rolniczo. Wolorami środowiska przyrodniczego są m.in. dolina rzeki Mlecznej z terenami zieleni urządzonej.

Stan środowiska na obszarze planu należy do dość dobrych, jest to obszar dobrze przewietrzany, nie występują na nim przekroczenia dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń w powietrzu i glebie, tylko wody rzeki Mlecznej nie spełniają norm czystości. Hałas komunikacyjny może przekraczać miejscami dopuszczalny poziom.

Ustalenia planu stwarzają warunki do poprawy stanu środowiska. Tereny doliny rzeki Mlecznej posiadające pewne walory krajobrazowe i przyrodnicze, pozostaną w dotychczasowym zagospodarowaniu, jako tereny zielone. Tereny te stanowią o walorach przyrodniczych i krajobrazowych terenu planu czyniąc go bardzo atrakcyjnym dla okolicznych mieszkańców. Na obszarach zurbanizowanych ustala się duży udział zieleni: 40% powierzchni biologicznie czynnych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, 30% na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, usług oświaty oraz na terenach zabudowy przemysłowej i usług. Zieleń stanowić ma także ważny element kompozycyjny terenów komunikacyjnych.

W celu ochrony akustycznej na terenie planu określa się standardy akustyczne pod zabudowę mieszkaniową – MN, MN/U oraz zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży – UO.

W sprawie odprowadzania ścieków komunalnych i wód opadowych ustalenia planu nakazują odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. W zakresie odprowadzania wód deszczowych i roztopowych obowiązuje wymóg budowy kanalizacji deszczowej dla wszystkich obszarów zainwestowania. Wody te mogą być również retencjonowana przy pomocy studni chłonnych, systemów rozsączających.

W zakresie ochrony atmosfery ustalenia planu dopuszcza stogowanie indywidualnych odnawialnych źródeł ciepła.

Planowany rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej odbywać się będzie kosztem terenów nieużytkowanych i użytkowanych rolniczo. Nie powinno to mieć znaczącego negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze, choć pojawią się dodatkowe uciążliwości związane z urbanizacją w postaci wzrostu ilości ścieków komunalnych, wód opadowych z terenów utwardzonych, wzrostu ilości odpadów, zużycia energii, ciepła, poboru wody. Na terenach tych nastąpi uzupełnienie istniejących układów urbanistycznych i uporządkowanie wymogów dotyczących zabudowy i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną. Istniejący teren produkcyjny i składowy uzyska nowe ustalenia nakazujące większą dbałość o jakość środowiska w otoczeniu (wymóg powierzchni biologicznie czynnej, ograniczenia uciążliwości do zajmowanego terenu, podczyszczanie wód opadowych, itd.). Nowe tereny inwestycyjne towarzyszyć będą głównie istniejącym i planowanym terenom komunikacyjnym, co zapewni im dobry dojazd. Takie lokowanie usług komercyjnych i terenów mieszkaniowych jest korzystne z punktu widzenia jakości środowiska gdyż nie dokonuje się ich rozproszenia i zmniejsza zasięg przestrzenny potencjalnych uciążliwości.

Ustalenia planu pozwalają zachować ciągłość korytarza ekologicznego spójności obszarów chronionych w dolinie Mlecznej w granicach terenów A6.ZP, A7.WH, A8.WS, B8.WH, B9.WS, C9.ZP, C15.ZP, C16.WH, C17.WS. Tereny te obejmują wody powierzchniowe, tereny międzywala oraz strefą za wałem przeciwpowodziowym oraz tereny

zieleni urządzonej. Takie przeznaczenie terenów gwarantuje, że korytarz ekologiczny nie zostanie zabudowany obiektami budowlanymi ze względu na występujące zagrożenie powodziowe oraz obecność obiektów hydrotechnicznych.

Zgodnie z metodyką prognozy wydzielono dwie grupy terenów o zróżnicowanym wpływie na środowisko przyrodnicze. W pierwszej grupie znalazły się obszary istniejących i planowanych terenów zieleni urządzonej, urządzeń hydrotechnicznych oraz wód powierzchniowych śródlądowych, które będą mieć korzystny lub obojętny wpływ na środowisko. W drugiej grupie znalazły się tereny istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, teren usług oświaty, teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej, teren komunikacji kolejowej oraz tereny komunikacji (drogi lokalnej, dróg dojazdowych, drogi wewnętrznej oraz terenów komunikacji pieszo – jezdnej, komunikacji pieszo-rowerowej oraz komunikacji samochodowej), które będą miały uciążliwy wpływ na środowisko.

Na obszarze planu nie ma istniejących i proponowanych obszarów sieci Natura 2000. Najbliższy obszary Natura 2000 „Stawy w Brzeszczach” położony jest ok. 5 km na południowy-wschód od obszaru opracowania. Planowane zagospodarowanie nie będzie oddziaływać na wymieniony obszar, a tym bardziej nie będzie na niego oddziaływać znacząco negatywnie. Podobnie na obszarze opracowania ani w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują inne obszary czy obiekty objęte ochroną prawną. Ustalenia planu zawierają wiele zapisów ograniczających negatywne oddziaływanie planowanego zagospodarowania na środowisko oraz w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych.

Projekt planu stwarza warunki do ograniczenia lub eliminacji negatywnych skutków planowanych zmian. Ich realizacja i ostateczny wpływ na środowisko przyrodnicze powinny być regulowane na etapie konkretnych decyzji administracyjnych wydawanych w oparciu o te dokumenty z zastosowaniem regulacji wynikających z przepisów dotyczących ochrony przyrody i środowiska.

IX. LITERATURA

1. J. Kondracki, Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1998;
2. Ocena jakości wód powierzchniowych płynących w 2003 roku wykonana na podstawie badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, WIOŚ, Katowice, 2004;
3. Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w 2010 roku, WIOŚ, Katowice, 2011;
4. R. Gumiński, próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny, zeszyt 1, Warszawa, 1948;
5. Standardowy formularz danych dla obszaru Natura 2000 – „Stawy w Brzeszczach” PLB120009, Warszawa, 2002 – 2011;
6. Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Bieruń, Katowice, 2010;
7. Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bieruń, Rybnik, 2011;
8. Aktualizacja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bieruń, Bieruń – Rybnik, 2011;
9. Sporządzana aktualizacja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bieruń.